

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1. 23a i 29a de la Constitució, sense perjudici de les mesures addicionals i de més protecció que hagi adoptat o pugui adoptar la Comunitat Valenciana.

Disposició final segona. Facultats de desplegament.

El Govern i els diferents titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, han de dictar les disposicions necessàries i establir els terminis per a l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

18395 REIAL DECRET 1361/2007, de 19 d'octubre, pel qual es modifica el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, en matèria de supervisió de la reassegurança, i de desplegament de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, en matèria de factors actuàrials. («BOE» 254, de 23-10-2007.)

I

La Directiva 2005/68/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2005, sobre la reassegurança, i per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE i 92/49/CEE del Consell i les directives 98/78/CE i 2002/83/CE, estableix un marc de supervisió prudencial per a les activitats de reassegurança a la Unió Europea.

La Llei 13/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica el Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en matèria de supervisió de la reassegurança, incorpora al dret intern la Directiva 2005/68/CE en aquells aspectes que requereixen un rang legal. Però, a més, la incorporació de la Directiva exigeix la modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, atès que aquest recull determinats aspectes afectats per la norma comunitària.

En la incorporació de la Directiva 2005/68/CE al dret espanyol d'assegurances cal tenir present que la legislació espanyola sobre ordenació i supervisió de les assegurances privades va optar en el seu moment per aplicar «mutatis mutandis» a les entitats reasseguradores el

règim de les entitats d'assegurança directa. Per això, la transposició d'un règim comunitari d'entitats reasseguradores que segueix en les seves línies bàsiques la normativa d'assegurança directa no introdueix canvis substancials en la regulació espanyola sobre la reassegurança. Més aviat la transposició implica completar i sistematitzar la regulació actual sobre la supervisió de la reassegurança.

En aquest sentit, es modifica el contingut del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades per tal de recollir, entre altres aspectes, la reserva d'estabilització dins de l'enumeració de les provisions tècniques, així com els canvis en la regulació d'aquesta reserva, l'aptitud als efectes de cobertura de provisions tècniques de les quantitats que siguin recuperables d'entitats amb comesa especial, els límits específics de diversificació i les regles de congruència aplicables a les inversions de les entitats reasseguradores; la quantia mínima del marge de solvència de les entitats reasseguradores i de les entitats d'assegurança que portin a terme activitats de reassegurança.

II

El títol VI de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, referent a la igualtat de tracte en l'accés a béns i serveis i el seu subministrament, fixa el principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en l'accés a béns i serveis, prohibeix discriminacions directes o indirectes per raó de sexe, tot i que admet, no obstant això, les diferències de tracte quan estiguin justificades per un propòsit legítim i els mitjans per obtenir-lo siguin adequats i necessaris.

En aquest sentit, l'article 71.1 de dita Llei orgànica, relatiu als factors actuàrials, prohibeix la subscripció de contractes d'assegurances o de serveis financers afins en què, pel fet de considerar el sexe com a factor de càlcul de primes i prestacions, es generin diferències en les primes i prestacions de les persones assegurades. Tanmateix, habilita perquè es puguin fixar reglamentàriament els supòsits en què sigui admissible determinar diferències proporcionades de les primes i prestacions de les persones considerades individualment, quan el sexe constitueixi un factor determinant de l'avaluació del risc a partir de dades actuàrials i estadístiques pertinents i fiables. Aquests supòsits els ha de fixar el Govern mitjançant un reial decret abans del 21 de desembre de 2007, d'acord amb el que disposa la disposició final tercera de l'esmentada Llei orgànica.

La Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, protegeix de manera especial la situació d'embaràs. Així, l'article 70 disposa que en l'accés a béns i serveis, cap contractant pot indagar sobre la situació d'embaràs d'una dona que els demani, excepte per raons de protecció de la seva salut, i l'article 71.2 estableix que els costos relacionats amb l'embaràs i el part no justifiquen diferències en les primes i prestacions de les persones considerades individualment, sense que es puguin autoritzar diferències en aquest aspecte.

L'adaptació en l'àmbit de les assegurances privades a la Llei orgànica d'igualtat exigeix la modificació de determinats preceptes del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, especialment per portar a efecte el desplegament reglamentari a què es refereix l'article 71.1 de la Llei orgànica. A aquesta finalitat també respon aquest Reial decret.

III

Mitjançant aquest Reial decret també es fa una modificació de l'article 120 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, relatiu a la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, per tal d'incorporar com a vocal de la Junta el Consorci de Compensació d'Assegurances.

IV

La disposició final segona del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades habilita el Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda i amb l'audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, a desplegar la Llei en les matèries que s'atribueixen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, a totes aquelles susceptibles de desplegament reglamentari en què sigui necessari executar-les correctament, mitjançant l'aprovació del seu Reglament i de les modificacions posteriors que siguin necessàries.

Per la seva banda, la disposició final tercera de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, a l'apartat 3 habilita el Govern per fixar mitjançant un reial decret els supòsits a què es refereix el paràgraf segon del seu article 71.1.

Conforme a aquestes habilitacions es dicta aquest Reial decret, que consta d'un únic article que conté les modificacions del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Completen el contingut del Reial decret les disposicions derogatòria i finals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 d'octubre de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. A l'article 29, «Concepte i enumeració de les provisions tècniques», es modifica el paràgraf f) de l'apartat 2, en els termes següents:

«f) La reserva d'estabilització.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 29 amb la redacció següent:

«4. Les entitats exclusivament reasseguradores han de constituir provisions tècniques, inclosa la reserva d'estabilització, suficients per al conjunt de les seves activitats.»

Tres. El títol i l'apartat 1 de l'article 34 passen a tenir la redacció següent:

«Article 34 *Taules de mortalitat, de supervivència, d'invalidesa i de morbiditat.*

1. Les taules de mortalitat, de supervivència, d'invalidesa i de morbiditat han de complir els requisits següents:

a) Estar basades en experiència nacional o estrangera, ajustada a tractaments estadísticoactuarials generalment acceptats.

b) La mortalitat, supervivència, invalidesa i morbiditat que s'hi reflecteixen han d'estar dins els intervals de confiança generalment admesos per a l'experiència espanyola. En cas que continguin probabilitats diferents per a cada sexe, s'han de justificar estadísticament, sense que en cap cas puguin incorporar l'efecte del risc per embaràs i part.

c) El final del període d'observació considerat per a l'elaboració de les taules no pot ser anterior en més de vint anys a la data de càlcul de la provisió.

d) Quan s'utilitzin taules basades en l'experiència pròpia del col·lectiu assegurat, la informació estadística en què es basin ha de complir els requisits d'homogeneïtat i representativitat del risc, i ha d'incloure sobre aquest la informació suficient que permeti una inferència estadística i indiqui la mida de la mostra, el seu mètode d'obtenció i el període a què es refereix, el qual s'ha d'adequar al que preveu el paràgraf c) anterior.

e) En les assegurances de supervivència, han d'incorporar l'efecte del tant de disminució de la mortalitat considerant una evolució desfavorable d'aquesta mortalitat, llevat que ja s'hagi tingut en compte en el còmput del període d'observació a què es refereix el paràgraf c) anterior.

No obstant això, en el càlcul de la provisió es poden utilitzar taules més prudentes que, sense complir algun dels requisits anteriors, tinguin un marge de seguretat superior al que resulta d'aquests.»

Quatre. L'article 45 passa a tenir la redacció següent:

«Article 45 *Reserva d'estabilització.*

1. La reserva d'estabilització, que té caràcter acumulatiu, té com a finalitat assolir l'estabilitat tècnica de cada ram o risc. S'ha de calcular i dotar en els riscos que ho requereixin pel seu caràcter especial, nivell d'incertesa o falta d'experiència, i s'integra per l'import necessari per fer front a les desviacions aleatòries desfavorables de la sinistralitat.

2. Les entitats asseguradores han de constituir reserva d'estabilització, com a mínim en els riscos següents i fins als límits següents:

a) Responsabilitat civil derivada de riscos nuclears: el 300 per 100 de les primes de tarifa de pròpia retenció, meritades en l'exercici.

b) Riscos inclosos en els plans d'assegurances agràries combinades: el límit que estableix l'article del 42 Reglament aprovat pel Reial decret 2329/1979, de 14 setembre.

c) Assegurança de crèdit: el 134 per 100 de la mitjana de les primes de tarifa de pròpia retenció, meritades en els cinc últims exercicis. Tanmateix no es necessària la seva constitució quan les primes o quotes meritades en el ram de crèdit siguin inferiors al quatre per cent del conjunt de les primes o quotes meritades en assegurances diferents del ram de vida i a 2.500.000 euros.

d) Assegurances de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, responsabilitat civil professional, responsabilitat civil de productes, assegurances de danys a la construcció, multiriscos industrials, assegurança de caució, assegurances de riscos mediambientals i cobertura de riscos catastròfics: el 35 per 100 de les primes de risc de pròpia retenció.

Aquest últim límit s'incrementa quan derivi de la pròpia experiència de l'entitat. A aquests efectes, dins de cada risc o ram es pren com a límit de la reserva d'estabilització el resultat de multiplicar les primes de risc de pròpia retenció que corresponguin a l'exercici que es tanca pel doble de la quasidesviació típica que en els últims deu exercicis presenti el quocient format per: en el numerador, la sinistralitat de pròpia retenció, en què s'imputen els sinistres per exercici d'ocurrència; en el denominador, les primes de risc de pròpia retenció que corresponguin a l'exercici.

No obstant això, el límit no s'incrementa quan durant el període assenyalat de deu anys el quocient sempre hagi estat inferior a un.

3. La reserva d'estabilització s'ha de dotar en cada exercici per l'import del recàrrec de seguretat inclòs en les primes meritades, amb el límit mínim previst en les bases tècniques. Excepte en l'assegurança de crèdit, per als supòsits enumerats a l'apartat 2 anterior, el límit mínim no pot ser inferior al dos per 100 de la prima comercial.

En el cas de l'assegurança de crèdit, la dotació mínima s'ha de fer pel 75 per 100 del resultat tècnic positiu del ram, pel qual s'entén la diferència entre els ingressos i despeses tècnics, tal com s'estableix en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores.

4. Quan del procediment que estableix l'article 31 es dedueixi una insuficiència de prima, la base a considerar als efectes dels apartats 2 i 3 anteriors s'incrementa en funció del percentatge corresponent.

El càlcul de les magnituds referides a la pròpia retenció inclou les operacions corresponents a assegurança directa i reassegurança acceptada netes de reassegurança cedida i retrocedida.

5. La reserva d'estabilització s'ha d'aplicar per tal de compensar l'excés de sinistralitat que es produeixi en l'exercici sobre les primes de risc de pròpia retenció que corresponguin a l'exercici en el ram o risc de què es tracti.

La dotació i aplicació de la reserva d'estabilització es fa per rams o riscos, sense que sigui admissible la compensació entre aquests.»

Cinc. Els apartats 2 i 3 de l'article 49, «Provisions tècniques a cobrir», es modifiquen en els termes següents:

«2. Les entitats asseguradores i reasseguradores tenen l'obligació de cobrir totes les provisions tècniques, inclosa la reserva d'estabilització, que siguin conseqüència d'operacions d'assegurança directa i reassegurança acceptada, sense que sigui admissible cap deducció per cessions en reassegurança.

3. Les provisions tècniques, inclosa la reserva d'estabilització, calculades al tancament de l'exercici, així com la variació que s'hi produeixi fins al tancament de l'exercici següent han d'estar cobertes de forma permanent. Per definir aquesta cobertura, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, mitjançant resolució motivada, pot deduir de cobertura els béns i drets respecte dels quals, per la seva falta de permanència en l'actiu de l'entitat, l'especial litigiositat o escassa negociació pugui entendre's que no s'ajusten als principis que assenyalen l'apartat 1.»

Sis. A l'article 50, «Béns i drets aptes per a la inversió de les provisions tècniques», s'introdueixen les modificacions següents a l'apartat 15:

«15. Crèdits enfront dels reasseguradors per la seva participació en la provisió de prestacions, en la part en què no s'hagin rebut dipòsits per raó d'aquestes, i en els mateixos termes, les quantitats que siguin recuperables d'entitats amb comesa especial a què es refereix la lletra l) de l'article 1.3 del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Les entitats reasseguradores i les entitats amb comesa especial han de tenir una qualitat suficient. Es presumeix que aquestes entitats tenen prou qualitat quan tinguin com a mínim una qualificació de BBB o equivalent, atorgada per una agència de qualificació de prestigi reconegut i, en tot cas, quan estiguin subjectes a supervisió de l'autoritat de con-

trol d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.»

Set. L'apartat 4 de l'article 53, «Límits de diversificació i dispersió», es modifica en els termes següents:

«4. Resta d'actius aptes.

Quan es tracti de valors o drets mobiliaris emesos per una mateixa empresa, o de crèdits concedits al mateix prestatari, o avalats o garantits pel mateix garant, l'import conjunt a computar no ha de passar del 5 per 100 de les provisions tècniques a cobrir. Aquest límit és del 10 per 100 si l'entitat asseguradora no inverteix més del 40 per 100 de les provisions tècniques a cobrir en títols o crèdits corresponents a emissors i a prestataris o garantits en els quals se superi el 5 per 100 esmentat. Les participacions en fons d'inversió cotitzats estan sotmeses als límits anteriors.

En el cas d'inversions de les que assenyalen el paràgraf anterior en empreses del mateix grup, aquestes s'acumulen i, respectant els límits del 5 per 100 i del 10 per 100 per a cada una de les empreses, es computen les inversions esmentades fins al 10 per 100 i 20 per 100, respectivament.

No estan sotmesos als límits previstos en els dos paràgrafs anteriors:

- a) Els dipòsits en entitats de crèdit.
- b) Els valors o drets mobiliaris, excloses les accions d'entitats de crèdit o asseguradores.
- c) Els crèdits concedits a entitats de crèdit o asseguradores.
- d) Els crèdits avalats o garantits per entitats de crèdit o asseguradores.

La inversió en dipòsits en entitats de crèdit i en valors o drets mobiliaris, excloses les accions, d'una sola entitat de crèdit o asseguradora, així com en crèdits concedits o avalats o garantits per la mateixa entitat només està sotmesa a un límit conjunt del 40 per 100 de les provisions tècniques a cobrir. En el cas d'inversions de les esmentades abans en empreses del mateix grup, i respectant el límit anterior per a cada entitat, aquestes es computen fins al 60 per 100 de les provisions tècniques a cobrir.

La inversió en accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer no sotmeses a coordinació conforme a la Directiva 85/611/CEE, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris (OICVM), a què es refereix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'aquest Reglament, diferents de les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure i de les institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, i sempre que no els sigui aplicable algun altre límit conforme al que estableixen els paràgrafs anteriors, estan sotmeses al límit conjunt del 40 per 100 de les provisions tècniques a cobrir.

La inversió en valors o drets mobiliaris que no estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), juntament amb les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure que preveu l'apartat 5.a.2n de l'article 50 i les accions i participacions en societats i fons de capital de risc a què es refereix l'apartat 5.a.3r de l'article 50 no es poden computar per un import superior al 10 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir. Quan es tracti d'entitats reas-

seguradores i únicament per a la inversió en valors o drets mobiliaris que no estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), el límit esmentat és el 30 per cent.

No estan sotmesos al límit que preveu el paràgraf anterior els valors o drets mobiliaris, diferents de les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, que estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), encara que no siguin susceptibles de tràfic generalitzat i impersonal en un mercat financer.

El conjunt de les accions i participacions en una institució d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en una institució d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, a què es refereix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'aquest Reglament, o d'accions i participacions en una societat o fons de capital de risc a què es refereix l'apartat 5.a.3r de l'article 50, no es poden computar per un import superior al 5 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir.

Els crèdits inclosos a l'apartat 13 de l'article 50 que no estiguin garantits ni avalats es computen per un import màxim del 5 per 100 de les provisions tècniques a cobrir, sense que es pugui superar el límit de l'1 per 100 per a un sol deutor. No estan sotmesos a aquests límits els crèdits atorgats a entitats de crèdit o asseguradores, o avalats o garantits per totes dues.»

Vuit. El paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article 55, «Regles de congruència als efectes de cobertura de provisions tècniques», es modifica en els termes següents:

«b) Que l'import dels actius no congruents no superi el 20 per 100 dels compromisos expressats en la corresponent moneda. Quan es tracti d'entitats reassuradores, el límit esmentat és el 30 per cent.»

Nou. A l'article 58, «Obligació de disposar del marge de solvència», es modifiquen els apartats 2 i 3 i es crea un nou apartat 6, en els termes següents:

«2. Els grups consolidables d'entitats asseguradores han de disposar, com a marge de solvència, d'un patrimoni consolidat no compromès suficientment, en tot moment, per cobrir les exigències legals de solvència aplicables al grup, les quals han de tenir en compte les operacions d'assegurança i reassurança realitzades entre les entitats que hi pertanyen, considerant per al càlcul de les exigències de solvència del grup les magnituds netes d'aquestes operacions després del procés d'eliminació corresponent. Les exigències legals de solvència, en el supòsit d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països, es calculen a aquests efectes d'acord amb el que disposa el present Reglament, llevat que la legislació del tercer país en què tingui el seu domicili l'entitat en qüestió li imposi uns requisits de solvència com a mínim equiparables als que aquell preveu, cas en què es pot efectuar el càlcul esmentat d'acord amb el que disposa la dita legislació.

Només als efectes de determinar el patrimoni propi no compromès del grup consolidable, s'inclouen en el càlcul les societats tenidores d'accions d'entitats asseguradores, i per a aquestes entitats es considera una quantia mínima igual a zero.

Les mateixes exigències de solvència són aplicables als subgrups consolidables d'entitats asseguradores.

3. En el cas d'entitats asseguradores que duguin a terme operacions d'assegurança en els rams de vida i diferents del de vida, el càlcul del marge de solvència i del compliment del seu mínim legal s'ha de fer separatament per a cada una de les dues activitats anteriors.

A aquests efectes, les partides integrants del marge de solvència s'imputen a cadascuna de les activitats en atenció al seu origen o afectació, conforme a criteris objectius, raonables i comprovables. L'assignació de les partides que integren el càlcul del marge de solvència i els criteris aplicats per efectuar aquesta assignació s'han de mantenir d'un exercici a l'altre, llevat que hi intervinguin raons que justifiquin la seva variació. Aquesta variació no pot afectar, en cap cas, les quanties mínimes de capital social i fons mutual que estableix l'article 13 de la Llei, ni partides específiques d'algun dels rams.

La modificació dels criteris o de l'assignació de partides del marge de solvència d'una activitat a l'altra, així com la seva justificació, han de ser recollides en la documentació estadisticocomptable que les entitats asseguradores remetin a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

«6. En la determinació de la quantia mínima del marge de solvència de les entitats d'assegurança que portin a terme activitats de reassurança s'han d'aplicar, per a les seves acceptacions en reassurança, les normes que estableixen les entitats reassuradores, quan es compleixi una de les condicions següents:

- Que les primes acceptades en reassurança excedeixin un 10 per cent de les seves primes totals.
- Que les primes acceptades en reassurança superin 50 milions d'euros.
- Que les provisions tècniques de la reassurança acceptada superin el 10 per cent de les seves provisions tècniques totals.»

Deu. A l'article 59, «Patrimoni propi no compromès», es modifica el primer incís de l'apartat 1.U.b), que passa a tenir la redacció següent:

«b) La reserva de revaloració, la prima d'emissió i altres reserves patrimonials lliures que no corresponguin als compromisos subscrits ni hagin estat classificades com a reserves d'estabilització. És aplicable respecte d'aquestes partides el que indica el segon incís del paràgraf a) precedent. (...)

Onze. A l'article 60, «Patrimoni propi no compromès dels grups consolidables d'entitats asseguradores», es modifica l'apartat 1.U.b) en els termes següents:

«b) Les reserves patrimonials del grup consolidable, excloses les reserves d'estabilització.»

Dotze. A l'article 61, «Quantia mínima del marge de solvència en les assegurances diferents de l'assegurança de vida», els apartats 3.c), 4.d) i 4 ter passen a tenir la redacció següent:

«3. La quantia del marge de solvència en funció de les primes es determina de la manera següent:

(...)

c) La quantia obtinguda segons disposa el paràgraf anterior es multiplica per la relació existent en els últims tres exercicis, entre l'import de la sinis-

tralitat neta de reassegurança cedida i retrocedida, i l'import brut de la dita sinistralitat, sense que aquesta relació pugui, en cap cas, ser inferior al 50 per cent.

Als efectes del que s'expressa abans, a sol·licitud, degudament justificada, de l'entitat asseguradora i amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, s'equiparen a reassegurança cedida i retrocedida els riscos que efectivament hagin estat cedits i retrocedits a través d'entitats amb comesa especial a què es refereix la lletra l) de l'article 1.3 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, sempre que els instruments financers que han emès per finançar la seva exposició als riscos d'assegurances estiguin admesos a negociació en mercats regulats de l'àmbit de l'OCDE. En tot cas, a les entitats amb comesa especial els són aplicables els requisits que preveu l'apartat 4 ter d'aquest article.

S'entén per riscos efectivament cedits i retrocedits els que hagin estat assumits per entitats alienes al grup de l'entitat que en fa la cessió o retrocessió.»

«4. La quantia del marge de solvència en funció dels sinistres es determina en la forma següent:

(...)

d) La quantia obtinguda segons el paràgraf c) es multiplica per la relació existent en els tres últims exercicis, entre l'import de la sinistralitat neta de reassegurança cedida i retrocedida i l'import brut de la dita sinistralitat, sense que aquesta relació pugui, en cap cas, ser inferior al 50 per cent.

Als efectes del que s'ha exposat abans, a sol·licitud degudament justificada de l'entitat asseguradora i amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, s'equiparen a reassegurança cedida i retrocedida els riscos que efectivament hagin estat cedits i retrocedits a través d'entitats amb comesa especial a què es refereix la lletra l) de l'article 1.3 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, sempre que els instruments financers que han emès per finançar la seva exposició als riscos d'assegurances estiguin admesos a negociació en mercats regulats de l'àmbit de l'OCDE. En tot cas, a les entitats amb comesa especial els resulten aplicables els requisits que preveu l'apartat 4 ter d'aquest article.

S'entén per riscos efectivament cedits i retrocedits els que hagin estat assumits per entitats alienes al grup de l'entitat que en fa la cessió o retrocessió.»

«4 ter. Quan la naturalesa o la qualitat dels contractes de reassegurança hagi canviat significativament des de l'exercici anterior, o en els contractes de reassegurança no es produeixi, o sigui limitada la transferència del risc, la reducció per reassegurança que preveuen l'apartat 3.c) i l'apartat 4.d) d'aquest article s'ha d'ajustar per reflectir la política de reassegurança de l'entitat que efectivament incideixi en el marge de solvència, i s'ha de reduir en l'import que sigui necessari.

Es presumeix que la reassegurança té una qualitat suficient quan l'entitat reasseguradora té com a mínim una qualificació de BBB o equivalent atorgada per una agència de qualificació de prestigi reconegut i, en tot cas, quan l'entitat reasseguradora estigui subjecta a supervisió de l'autoritat de control d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

No s'aplica la reducció per reassegurança quan dels seus comptes anuals es dedueixi motivadament que la solvència actual o futura del reassegurador es pugui veure afectada.»

Tretze. A l'article 62, «Quantia mínima del marge de solvència en les assegurances de vida», es modifiquen els apartats 1 i 5 i es crea un nou apartat 6 en els termes següents:

«1. Per al ram de vida, la quantia mínima del marge de solvència és la suma dels imports que resultin dels càlculs a què es refereixen els dos paràgrafs següents:

a) Es multiplica el 4 per 100 de l'import de les provisions d'assegurances de vida per assegurança directa, sense deduir la reassegurança cedida, i per reassegurança acceptada, per la relació que hi hagi, en l'exercici que es prevegi, entre l'import de les provisions d'assegurances de vida, deduïdes les corresponents a la reassegurança cedida i retrocedida, i el seu import brut, sense que aquesta relació pugui ser, en cap cas, inferior al 85 per 100.

b) Per als contractes que tinguin capitals en risc positiu es multiplica el 0,3 per 100 dels capitals en risc, sense deduir reassegurança cedida ni retrocedida, per la relació existent, en l'exercici que es prevegi, entre els capitals en risc un cop deduïda la reassegurança cedida i retrocedida i l'import brut dels capitals esmentats, sense que aquesta relació pugui ser, en cap cas, inferior al 50 per 100.

Als efectes de les reduccions que preveuen les lletres a) i b) anteriors, a sol·licitud, degudament justificada, de l'entitat asseguradora i amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, s'equiparen a reassegurança cedida i retrocedida els riscos que efectivament hagin estat cedits i retrocedits a través d'entitats amb comesa especial a què es refereix la lletra l) de l'article 1.3 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, sempre que els instruments financers que hagin emès per finançar la seva exposició als riscos d'assegurances estiguin admesos a negociació en mercats regulats de l'àmbit de l'OCDE. En tot cas, a les entitats amb comesa especial els són aplicables els requisits que preveu l'apartat 5 d'aquest article.

S'entén per riscos efectivament cedits i retrocedits els que hagin estat assumits per entitats alienes al grup de l'entitat que realitza la seva cessió o retrocessió.»

«5. Quan la naturalesa o la qualitat dels contractes de reassegurança hagi canviat significativament des de l'exercici anterior, o en els contractes de reassegurança no es produeixi o sigui limitada la transferència del risc, la reducció per reassegurança que preveu l'apartat 1 d'aquest article s'ha d'ajustar, per reflectir la política de reassegurança de l'entitat que efectivament incideixi en el marge de solvència, i s'ha de reduir en l'import que sigui necessari.

Es presumeix que la reassegurança té una qualitat suficient quan l'entitat reasseguradora té com a mínim una qualificació de BBB o equivalent atorgada per una agència de qualificació de prestigi reconegut i, en tot cas, quan l'entitat reasseguradora estigui subjecta a supervisió de l'autoritat de control d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

No s'aplica la reducció per reassegurança quan dels seus comptes anuals es dedueixi motivadament que la solvència actual o futura del reassegurador es pugui veure afectada.»

6. Si es tracta d'entitats reasseguradores, el marge de solvència obligatori per a les activitats de reassegurança de vida està determinat de conformitat amb el que disposa l'article 61.

Sense perjudici del que s'ha exposat abans, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot autoritzar l'entitat perquè determini el marge de solvència obligatori per a les activitats de reassegurança de vida, de conformitat amb el que disposen els apartats 1 a 5 del present article, quan es tracti d'operacions de reassegurança en els casos següents:

a) Les activitats d'assegurança en cas de vida, en cas de mort, l'assegurança mixta, l'assegurança de vida amb contrassegurança, l'assegurança de nupcialitat i l'assegurança de natalitat, vinculats a fons d'inversió.

b) L'assegurança de renda.

c) Les operacions de gestió de fons col·lectius de pensions, és a dir, operacions que suposin per a l'empresa en qüestió administrar les inversions i, en especial, els actius representatius de les reserves dels organismes que subministren les prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o reducció d'activitats.

d) Les operacions que esmenta la lletra c), quan comportin una garantia d'assegurança, ja sigui sobre la conservació del capital o sobre el pagament d'un interès mínim.»

Catorze. Els apartats 6, 7 i 8 de l'article 76, «Pòlisses i tarifes de primes», queden redactats en els termes següents:

«6. La prima de tarifa, que s'ajusta als principis d'indivisió i invariabilitat, suficiència, equitat i igualtat de tracte entre dones i homes, està integrada per la prima pura o de risc, pel recàrrec de seguretat, si s'escau, i pels recàrrecs necessaris per compensar l'entitat de les despeses d'administració i d'adquisició, inclosos entre aquests últims els de manteniment del negoci, com també pel possible marge o recàrrec de benefici o excedent. Les despeses de gestió dels sinistres s'han d'incloure en tot cas en la prima pura.

7. Quan el sexe constitueixi un factor determinant de l'avaluació del risc a partir de dades actuàries i estadístics pertinents, fiables i acreditables en funció de l'anàlisi del risc efectuat per l'entitat, es poden admetre diferències proporcionades de les primes i prestacions de les persones considerades individualment. No obstant això, en cap cas els costos i riscos relacionats amb l'embaràs i el part justifiquen diferències en les primes i prestacions de les persones considerades individualment.

8. Als efectes del que disposa l'apartat 5 de l'article 25 de la Llei, en la resolució que posi fi al procediment administratiu s'ha de concedir un termini improrrogable de sis mesos perquè l'entitat asseguradora acomodi les seves pòlisses i tarifes de primes al que disposen la Llei i el present Reglament.»

Quinze. L'article 80 passa a tenir la redacció següent:

«Article 80. *Peculiaritats de les bases tècniques de les assegurances de malaltia.*

Les entitats asseguradores que actuïn en el ram de malaltia poden utilitzar taules de morbiditat que defineixin el risc en funció del sexe i de l'edat. En aquest cas ha d'utilitzar, en la determinació de la prima, una tècnica anàloga a la de l'assegurança de vida, i es poden ampliar els principis de la capitalització col·lectiva. Això també és aplicable a la cober-

tura dels riscos d'assistència sanitària. No obstant això, en cap cas els riscos i costos relacionats amb l'embaràs i el part poden suposar diferències en primes ni en prestacions.»

Setze. El segon paràgraf de l'apartat 6 de l'article 120, «Junta Consultiva d'Assegurances», queda redactat en els termes següents:

«6. (...) A proposta del director general d'Assegurances i Fons de Pensions, amb la consulta prèvia de les associacions i institucions més representatives en cada cas, s'han de nomenar quatre vocals designats en representació de les entitats asseguradores, dos en representació de les entitats gestores de fons de pensions, dos en representació dels mediadors d'assegurances, un en representació de corporacions de prestigi relacionades amb l'assegurança privada, un en representació dels actuàries d'assegurances, un en nom dels pèrits d'assegurances i comissaris d'avaries, dos representants d'organitzacions sindicals, un en representació del Consell General de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació d'Espanya, i un en representació del Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queda derogat l'article 103 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.

També queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Conforme al que estableix la disposició final primera del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, les disposicions que conté aquest Reial decret tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances, excepte les modificacions dels articles 76.8 i 120 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el 9 de desembre de 2007, excepte les modificacions indicades als articles 34, 76 i 80 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que contenen els apartats tres, catorze i quinze de l'article únic d'aquest Reial decret, entren en vigor:

a) el 21 de desembre de 2007, quant als requisits per considerar el sexe factor determinant en l'avaluació del risc;

b) el 31 de desembre de 2008, quant a la prohibició de considerar els costos relacionats amb l'embaràs i el part en el càlcul de primes, prestacions i taules de mortalitat, supervivència, invalidesa i morbiditat.

Madrid, 19 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA